

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Roffensi Et Saresberiensis Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus quod est à nobis sententialem diffinitum faciatis appellatione remota inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescentes. Quod si omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero ea &c. Datum ut in alia per totum.

ROFFENSI ET SARESBERIENSI
Episcopis.

fatus Wigorniensis Episcopi, quibus super hoc direximus scripta nostra, per suas nobis litteras intimarunt, id tamen facere contempsit omnino, procuratore ipsius Reginae ad praedictum terminum ad sedem apostolicam accedente, ac per quatuor menses & amplius expectante. Nos igitur in nostrae salutis dispendium nolentes ulterius deferre homini contra Deum, ipsum per litteras nostras monuimus & exhortati sumus attentius, in virtute spiritus sancti eidem firmiter injungentes ut usque ad sex menses post susceptionem litterarum nostrarum aut praefatae Reginae satisfaceret congruè de praedictis, aut componeret, si fieri posset, amicabiliter cum eadem, vel per sufficientem & idoneum responsalem apostolico se conspectui praesentaret, exhibiturus eidem vel ejus procuratori super his & aliis quae adversus eum duceret proponenda iustitiae complementum. Alioquin ex tunc civitates, villas, castra, & maneria quae ad dotalitium praefatae Reginae spectare noscuntur, in ipsis litteris suis nominibus annotata, licet ex alia causa supposita sint sententiae interdicti, propter hoc tamen pari sententia specialiter decrevimus alligata, ut in omnibus illis nequaquam interdicti sententia relaxetur, donec super hoc idem Rex satisfecerit competenter. Dantes vobis districtè nihilominus in praecipis ut humana gratia & mundano timore postpositis eandem publicaretis sententiam, & faceretis sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo auctoritate nostra firmiter observari. Vos autem, licet pridie Idus Julij proximo praeterito, sicut ex litteris vestris accepimus, nostras curaveritis eidem litteras praesentare, & ipsarum continentiam sibi exposueritis diligenter, & idem nec praefatae Reginae satisfecerit, nec amicabiliter composuerit cum eadem, nondum tamen ad publicationem ipsius sententiae processistis, pro eo quod vobis non constitit Regem praefatum infra sex menses non direxisse, juxta nostri mandati tenorem, ad nostram praesentiam responsalem. Cum igitur à tempore quo sibi nostras litteras praesentastis novem mensium spatium & amplius sit elapsum, nec Rex idem ad praesentiam nostram propter hoc aliquem direxerit responsalem, procuratore Reginae diutius expectante, ac eadem per decennium & amplius post nos clamaverit incessanter, fraternitati vestrae per iterata scripta mandamus & districtè praecipimus quatenus humano favore ac timore postpositis, ad pu-

Vtinam [carissimus in Christo filius noster] Iohannes [Rex] Angliae, nostris acquiescens monitis & consiliis, sic regeret semetipsum ut nos, qui de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta ejus salutem diligimus & honorem, in ipsum non cogere ecclesiasticam exercere censuram, nec contra se divinam iracundiam provocaret illis injurias inferendo quibus impertiri deberet gratiam & favorem. Compellimur etenim vel invitati scribere contra eum, qui toties nostra monita praeteriit aure surda, ut querela carissimae in Christo filiae Berengariae quondam Anglorum Reginae illustris indicat saepe saepius nostris auribus inculcata, à cujus clamore nec possumus nec debemus avertere aures nostras, qui sumus omnibus in iustitia debitores; illius vicem, licet immeriti, gerentes in terris qui hominis personam non accipit, sed cum tranquillitate judicans, facit misericordiam & iudicium omnibus injuriam patientibus, & reddit retributionem superbis. Saepè namque ipsum recolimus monuisse ut suae salutis consulens & honori, eidem Reginae super dotalitio suo, medietate mobilium inclitae recordationis Regis Richardi fratris sui, & quibusdam aliis quae ipsa sibi competere asserit, satisfaceret competenter. Sed quia nec id curavit efficere, nec coram iudicibus illis quibus negotium ipsum pluries dinoscimur commississe, ipsi iustitiam exhibuit super eis, nos tandem ipsi dedimus in mandatis ut usque ad festum nativitatis beatae Mariae proximo tunc venturum per procuratorem idoneum nostro se conspectui praesentaret, exhibiturus praefatae Reginae vel procuratori ejusdem super praemissis & aliis, si qua fortè adversus eum duceret proponenda, quod ordo posceret rationis. Ipse verò, licet dilectus filius Prior Wigorniensis de mandato venerabilis fratris nostri Wigorniensis Episcopi exhibitis ei litteris nostris praefatum terminum ex parte nostra sibi peremptorium assignarit, sicut venerabilis frater noster Eliensis & pra-

Ep. 74.
De dotalitio
B. Reginae An-
glicae.
Fol. 16. ff.
Ep. 117. 224.

Ep. 11.
De dotalitio.

blicationem ejusdem sententiæ ac observationem ipsius, juxta priorum continentiam litterarum, sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo procedatis, præceptum nostrum taliter impleretur quod plus Deo quam homini deferre probemini, & vestra possit inde obedientia merito commendari. Qualiter autem in executione præcepti apostolici processeritis, tam nobis quam sæpèfata Regina curetis litteris vestris fideliter intimare. Quod si non ambo &c. alter vestrum ea nihilominus exequatur. Datum Laterani 1v. Idus Maij, anno tertio decimo.

EPISCOPO, ET MAGISTRO
Florentio Archidiacono Zamorensi, & Ab-
bati de Moretola Zamorensis diocesis.

Epist. 75.
Scribitur pro
Episcopo Por-
tugalesi.
Vide supra epist.
57.

GRAVES oppressiones & enormes injurias à carissimo in Christo filio nostro illustri Rege Portugallensi venerabili fratri nostro Portugalesi Episcopo irrogatas nec ipse propter hoc ad sedem apostolicam coactus confugere quasi nudus præ ipsarum multitudinem facile nobis potuit viva voce sub compendio brevitatis exponere, neque nos vobis præsentis pagina recensere. Cùm enim super variis gravaminibus quæ præfatus Rex exercuerat in eundem, dudum compositio inter eos mediantibus delegatis nostris celebrata fuisset, quam idem Rex, sicut patet ex authentico suo scripto, promisit se fideliter servaturum, ipse demum super articulis contentis in ea veniens contra ipsam, adversus memoratum Episcopum graviores innovavit calumnias, & sæviores angustias instauravit. Indignatus siquidem ei pro eo quod illicitis nati sui nuptiis interesse ac eidem transeunti per civitatem processionem facere denegavit, post appellationem ad nos interpositam domos quorundam Canonicorum ipsi Episcopo assistentium fecit dirui, ac eis præbendas & equitaturas auferri, seras portarum Ecclesiæ violari, excommunicatos in Ecclesiam intronitti, defunctorum in interdicto corpora sepeliri, & eundem Episcopum ac Decanum alioque tribulationis suæ confocios in episcopali domo quinque penè mensibus per portarium suum & burgenfes Portugaleses sic atrociter obsideri ut non solum facultatem exeundi de ipsa, verùm etiam superveniente infirmitate ad confitendum & adorandum sacerdotis & crucis copiam nequiverit obtinere, donec multis dehonestatus opprobriis, & magnis periculis circumseptus, inter hæc omnia Canonicis &

Portionariis Portugalesis Ecclesiæ post interdictum in appellationis nostræ contemptum ad cumulum doloris sui divina solemniter celebrantibus, compulsus est nuntius Regis dicere quod se illius exponeret voluntati. Qui sic demum à custodia liberatus, intelligens quod Rex eum ad compositionem iniquam & appellationum renuntiationem intenderet coarctare, nocturnæ fugæ præsidio, recursum ad nos, regni sibi præclusos exitus vix evasit. Præfatus autem portarius bona episcopatus invadens & in suos ac regios usus expendens, hominem quem dicitur Episcopus ad necessaria sibi deferenda transmiserat carcera vit. Cùm igitur hæc & alia quæ contra sæpèfatum Episcopum & Ecclesiam, immo Deum, per eundem Regem enormiter attemptata dicuntur, ex injuncto nobis apostolatus officio corrigere teneamur, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatinus ipsum ad restitutionem ablatorum & satisfactionem injuriarum super his & aliis tam debitam quam plenariam Episcopo, Decano, & aliis ejus sociis impendendam, necnon etiam observandam compositionem prædictam monere prudenter & efficaciter inducere procuretis. Qui si forsitan infra tempus quod ei duxeritis præfigendum id non curaverit adimplere, ex tunc eidem ingressum Ecclesiæ ac universa interdictatis ecclesiastica sacramenta, prohibentes in locis ad quæ ipse devenierit, eo præsentem divina officia celebrari. Et si nec sic duritia sua poterit emolliiri, per litteras vestras hoc nobis intimare curetis, ut si morbum, quod absit, contigerit aggravari, ad curationem ipsius graviore medicina, quemadmodum expedierit, insistant. Dicitur autem portarium & M. Martini ac G. servientes ipsius, necnon I. Alburnum, P. Feudum, Tirou, & omnes alios quos constiterit præfatum Episcopum ac Decanum & ejus socios inclusos in domo sua temerè tenuisse, cùm & idem portarius quendam ejusdem Episcopi Subdiaconum vincitum catena ferrea tenuisse dicatur, tamdiu denuntietis excommunicationi subiectos & ab omnibus faciatis tanquam excommunicatos arctius evitari donec passis injuriam satisfecerint competenter & cum vestrarum testimonio litterarum ad sedem accesserint apostolicam absolvendi, sententiam ipsam singulis diebus dominicis ac festivis, pulsatis campanis, & candelis accensis, per totam Portugalesem diocesim facientes solemniter innovari,